Τζώτζης Βασίλης

Οι παρακάτω σκέψεις γράφονται με αφορμή το κείμενο: **Τι να κάνει η ΛΑΕ**

Φυσικά εκτός από αυτές τις συγκεκριμένες απόψεις εντός ΛΑΕ, κυκλοφορούν και άλλες πολύ χειρότερες, ακραία «πατριωτικές» σε διαζύγιο με τη μαρξιστική θεωρία και την κομμουνιστική πρακτική.

Π.χ.

Η ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΛΑΕ

ΟΤΑΝ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΧΑΖΕΙ ΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Το κείμενο συνυπογράφουν δοκιμασμένοι αγωνιστές, Σύντροφοι ακριβοί, καθώς και άνθρωποι με τους οποίους διατηρώ φιλικότατες σχέσεις. Παρόλα αυτά είναι αναγκαίο να σταθούμε με ιδεολογική και πολιτική αυστηρότητα στις θέσεις, να ερμηνεύσουμε πολιτικές κατευθύνσεις, να οξύνουμε το επίπεδο της αντιπαράθεσης με καθαρό μέτωπο, με ξάστερες κουβέντες και ειπωμένες προθέσεις. Παρακάτω παραθέτω αποσπάσματα σε πλάγια γραφή και εισαγωγικά, θα ακολουθεί σχολιασμός, ενώ τέλος θα γίνει μια προσπάθεια εξαγωγής κάποιων συμπερασμάτων. (οι υπογραμμίσεις Β.Τ.)

Πρόγραμμα

«α) Παύση πληρωμών και έναρξη της διαδικασίας για βαθιά διαγραφή του χρέους».

Προφανώς η βαθιά διαγραφή έχει κάποια διαφορά από τη μονομερή διαγραφή του συνόλου του χρέους. Αντιμετωπίζει το ζήτημα νομικοτεχνικά, θα είχε ενδιαφέρον να διευκρινιστούν και τα οχήματα που πιθανά θα αξιοποιηθούν, γιατί η αφήγηση είναι δίπλα σε όσα λέει η Πλεύση Ελευθερίας για τα διεθνή δικαστήρια και τον ΟΗΕ.

«γ) (...)Σχεδιασμένη αποδόμηση και άρση του μνημονιακού νομοθετικού πλαισίου και των εφαρμοστικών νόμων».

Σχεδιασμένη αποδόμηση (σελίδα – σελίδα που ακούσαμε κάποτε!) του μνημονιακού πλέγματος. Πίσω και από το ΣΥΡΙΖΑ του 2015 που θα το καταργούσε με ένα νόμο και ένα άρθρο.

«δ) Εθνικοποίηση των τραπεζών και δημιουργία δημόσιων αναπτυξιακών τραπεζών. Έλεγχος στην Τράπεζα της Ελλάδος και διορισμός δημοσίου επιτρόπου για το τραπεζικό σύστημα».

Ακούσατε τίποτα για Εργατικό Έλεγχο; Αντιθέτως, ανάπτυξη θα φέρει και η ΛΑΕ, μάλλον με σκοπό το Καπιταλιστικό κέρδος... Αλίμονο αν από το πρόγραμμα και όχι κάτω από τις δυσκολίες της πραγματικής ζωής εμπεδώνουμε την κρατική/αστική ηγεμονία υπό Δημόσιο Επίτροπο.

«στ) (...) και εγκαινίαση μιας πολιτικής ρήξης/εξόδου από την Ε.Ε. Προετοιμασία για το ενδεχόμενο μιας μονομερούς αποπομπής της Ελλάδας από την Ε.Ε., η οποία είναι νομικά δυνατή βάσει της Συνθήκης της

Λισαβόνας».

Πέρα από τη σταδιοποίηση – σαλαμοποίηση της εξόδου από ΕΥΡΩ/Ε.Ε. η χώρα -η μια και ενιαία Ελλάδα μας- μόνο ως θύμα νομικής αγριότητας μπορεί να πάθει (όπως εκείνος ο τραγουδιστής που ΔΕΝ το ήθελε, αλλά το έπαθε) την έξοδο από την Ε.Ε..

«ζ) (...) Σε συνδυασμό με την ανάκτηση των ιδιωτικοποιημένων δημοσίων επιχειρήσεων και αγαθών και την εθνικοποίηση αναγκαίων στρατηγικών επιχειρήσεων με συμβολικό και περιορισμένο αντάλλαγμα λόγω και των ζημιών από την ως τώρα εκποίηση αλλά και την κατάσταση έκτακτης ανάγκης της χώρας».

Είναι εντυπωσιακό πως για πρώτη φορά στην ελληνική πραγματικότητα τίθεται το ζήτημα αποζημιώσεων στην πρόταση για εθνικοποιήσεις. Συμβολική μεν αλλά αποζημίωση! **Η Συνέχεια του κράτους στην αποθέωση της!!** Ας αποζημιώσουμε λοιπόν τους μονοπωλιακούς Κολωσσούς για τις Ιδιωτικοποιήσεις αποικιοκρατικού χαρακτήρα. Φτάσαμε στο σημείο Σύντροφοι της ΑΡΑΝ να υπογράφουν κείμενο περί αποζημίωσης της Cosco για το λιμάνι, της Χόφτιφ για το αεροδρόμιο, του Άκτωρα για τους οδικούς άξονες κλπ. Ας φανταστούμε τι θα γίνει μπροστά στους εκβιασμούς των Ιμπεριαλιστών...

Παρακάτω ακολοθούν άλλες αναφορές για την ανάγκη σύγκρουσης αυτή τη φορά με την ΕΕ, για αντικαπιταλιστική προοπτική του προγράμματος, καθώς και για το Σοσιαλιστικό μετασχηματισμό με αφετηρία αυτό το πρόγραμμα.

Λίγες σκέψεις ακόμη

Στο κείμενο υπάρχει διάχυτη μια πατριδολάγνα προσέγγιση των πραγμάτων. Η εθνική κυριαρχία, η λαϊκή κυριαρχία, ελληνικός πολιτισμός!, υλική και ταξική απόσπαση κράτους/ιμπεριαλιστικών ενώσεων.

Οι κοινωνικές δυνάμεις και πολύ περισσότερο η Εργατική Τάξη ΔΕΝ προσεγγίζονται με βάση τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής και συνολικής κοινωνικής αναπαραγωγής, αλλά με κριτήριο τα μνημόνια και αταξικές ιδέες του συρμού.

Παρουσιάζει ενδιαφέρον η επιλογή της ρήξης με την Ε.Ε.. Αυτή ΔΕΝ αποκτά ταξικό περιεχόμενο αλλά τεχνικό/νομικίστικο για την ολοκλήρωση της εθνικής αποδέσμευσης απ τα μνημόνια.

Το πρόγραμμα και οι προτάσεις είναι πλήρως αποσπασμένες από τη δυναμική της ταξικής πάλης, των εντάσεων και των υφέσεων του λαϊκού αγώνα και έχουν μετατραπεί σε ακαδημαϊκές ασκήσεις επί χάρτου, ειδικών στα αναλυτικά (κυβερνητικά)προγράμματα.

Το χειρότερο από όλα είναι η Λογική της προγραμματικής διολίσθησης. ΔΕΝ έμαθαν τίποτα οι Σύντροφοι από την εμπειρία του κυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ για το πού οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια αυτή η πρακτική;

Φυσικά το κείμενο έχει και θετικές διαπιστώσεις. Αυτές όμως σε καμία περίπτωση ΔΕΝ μπορούν να ανασχέσουν τις βαριές επιλογές στα κορυφαία ζητήματα που αναφέρθησαν.

Ξάνθη 21/06/2016

Υ.Γ.

Και επειδή καλό θα είναι κανείς μας να μην κρύβει τις επιλογές του, είναι ώρα να αναγνωρίσουμε όσοι πιστεύαμε τον Ιούλιο πως μπορούσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να συμπορευτεί με τη ΛΑΕ ΠΩΣ ΠΟΛΥ ΑΠΛΑ ΚΑΝΑΜΕ ΛΑΘΟΣ!